

Οι Πατέρες παρακαλούν τους πιστούς να ζουν εν Κυρίω! (Αθανάσιος Κολιοφούτης, Δρ. Θεολογίας - Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1IIQ87s>]

Ο ιερός Χρυσόστομος, στον Λόγο του « εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ » προτρέπει τους πιστούς με λόγια παρακλητικά, να επιδοθούν με όλες τους τις δυνάμεις στον πνευματικό αγώνα για λύτρωση και αναγέννηση[98].

Πολλές φορές, οι Πατέρες φτάνουν στο σημείο να παρακαλέσουν το ποίμνιό τους με τα πιο στοργικά, παρακλητικά και συμπνευματικά λόγια, ώστε να επιτευχθεί η τελική αφύπνιση και επαναφορά του στην οδό της τελείωσης και σωτηρίας. Ο ιερός Χρυσόστομος παρακαλεί το ποίμνιό του να εφαρμόσει τις νουθεσίες του και δεσμεύεται πως δεν θα παύσει ποτέ να χρησιμοποιεί αυτή την οδό της παράκλησης[99]. Η προσέγγιση του ποιμνίου γίνεται με τρόπο που μαρτυρά απόλυτη αυτογνωσία και ταπείνωση. Τις περισσότερες φορές οι Πατέρες ομολογούν και προτάσσουν την αθλιότητά τους[100]. Αυτό αποτελεί ένα ακόμη πειστήριο πως γνωρίζουν άπταιστα τον τρόπο με τον οποίο θα καθοδηγήσουν και θα κατευθύνουν τους πιστούς : Αν δεν είναι πρότυπα ταπείνωσης κινδυνεύουν να αντιμετωπίσουν έναν φοβερό πειρασμό. Η θέση τους μπροστά σ έναν άνθρωπο συντετριμμένο και χαμένο στο πέλαγος της αμαρτίας είναι πιθανόν να δημιουργήσει μια τάση έξαρσης και υπεροψίας. Όμως, οι Πατέρες γνωρίζουν, όπως ελέχθη στην αρχή, πως ο μοναδικός ποιμένας, από τον οποίο όλα έχουν ανάγκη καθοδήγησης και θεραπείας είναι ο Χριστός.

Η αγάπη και τρυφερότητα των Πατέρων για τα τέκνα τους είναι τέτοια που ακόμα και όταν αναγκάζονται να τα παρατηρήσουν και να τα επιτιμήσουν για τις παρεκτροπές ή παραλείψεις τους, το κάνουν με βαρειά καρδιά, αισθανόμενοι την ανάγκη να απολογηθούν για την αυστηρότητά τους. Η πνευματική ωφέλεια[101] του ποιμνίου και ή « ἐπὶ τὰ κρείττω »[102] μεταβολή του δικαιολογούν ανά διαστήματα τα σκληρά αλλά γεμάτα συμπόνια και συμπάθεια λόγια, που εξασφαλίζουν τα παραπάνω.

Ως ιατροί της ψυχής, οι Πατέρες γνωρίζουν πως ανάλογα με την παθολογική κατάσταση των ασθενών τους πρέπει να εφαρμόσουν και ανάλογη θεραπεία. Έτσι, άλλοτε παρουσιάζονται επιεικείς και άλλοτε επιπλήττουν το ποίμνιό τους εφαρμόζοντας τη θεολογική ακρίβεια. Ενδεικτική της επιεικειάς τους ήταν η συγχωρητική στάση των Πατέρων έναντι των αιρετικών, ως προς τη συμμετοχή τους στην πανήγυρη της εορτής. Παρά τα απαξιωτικά λόγια τους και τα προσβλητικά επιχειρήματά τους για την πίστη της Εκκλησίας, οι αιρετικοί καλούνται από τους Πατέρες να ακυρώσουν τις δογματικές κακοδοξίες τους και να συμπράξουν με την υπόλοιπη κτίση στον πανηγυρικό εορτασμό της εορτής. Τους παρέχεται, κατά κάποιο τρόπο, ένα είδος συγγνώμης και μία δεύτερη ευκαιρία να συνειδητοποιήσουν τη σημασία της εορτής και κατά συνέπεια να διαφοροποιήσουν τον τρόπο ζωής τους.

Παράδειγμα αυστηρότητας και τήρησης της θεολογικής ακρίβειας αποτελεί η θεολογική τοποθέτηση του ιερού Χρυσοστόμου για τη διαγωγή των πιστών στη Θεία Ευχαριστία. Ο θόρυβος, η οργή και η αταξία κατά την Θεία Ευχαριστία, αποτελούν προσβολή για τη Θεία θυσία που λαμβάνει χώρα. Αποτελούν πράγματι, τη χειρότερη μορφή περιφρονήσεως του ίδιου του Θεού.

[98] Ιωάννη Χρυσόστομου, *Εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*, ΕΠΕ 35/6, 13.

[99] Ο.π. 7, 21.

[100] « πῶς ἡμεῖς οἱ προσκεκρουκότες, οἱ τῆς γῆς ἀνάξιοι φανέντες, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κάτωθεν ἐκπεσόντες...» : Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως, *Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*, PG 63, 821.

[101] « Ταῦτα συνεχῶς λέγω, καὶ λέγων οὐ παύσομαι. Τί γὰρ ὄφελος, ἀπλῶς καὶ εἰκῆ τρέχειν ἐνταῦθα, μηδὲν τῶν χρησίμων μανθάνοντας; » : Ιωάννη Χρυσόστομου, *εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*, PG 49, 362.

[102] Ιωάννη Χρυσόστομου, *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εἰς τὸ τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος*, PG 57, 72. «Εἰ δὲ ἀλγεῖτε ταῦτα ἀκούοντες, χάριν ὑμῖν ἔχω πολλήν. Τίς γὰρ ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Μὴ δὲ παύσησθε ποτὲ στένοντες ἐπὶ τούτοις καὶ δακνόμενοι· Καὶ γὰρ προοίμιον ὑμῖν ἔσται τῆς ἐπὶ τὰ κρεῖττω μεταβολῆς ἢ ἐκ τῶν τοιούτων ὀδύνη».